

καδρόνι

καδρόνι κ. **καντρόνι**, **το**, ουσ. [<ιταλ. quadrone], το καδρόνι. **1.** ο ανόητος, ο βλάκας: «σιγά ρε καδρόνι, μη ζητήσουμε και τη γνώμη σου!». **2.** ψηλόλιγνη και χωρίς διόλου φινέτσα γυναίκα: «δεν πάει κανένας άντρας μ' αυτό το καδρόνι κι όπως φαίνεται, θα μείνει στο ράφι»·

- *είναι λες και κατάπιε καδρόνι ή είναι σαν να κατάπιε καδρόνι ή λες και κατάπιε καδρόνι ή σαν να κατάπιε καδρόνι*, λέγεται ειρωνικά για άτομο που στέκεται στητό ή περπατάει μονοκόμματο και με ψηλά το κεφάλι από έπαρση: «θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου λέω, γιατί είναι σαν να κατάπιε καδρόνι || απ' τη μέρα που κληρονόμησε το θείο του τον Αμερικάνο, λες και κατάπιε καδρόνι ο φίλος σου || βλέπεις εκείνον που είναι σαν να κατάπιε καδρόνι, ε αυτός, λοιπόν, είναι ο πλουσιότερος άνθρωπος της πόλης μας». Συνών. *είναι λες και κατάπιε σανίδα / είναι λες και κατάπιε σκουπόξυλο*·

- *έχει μυαλό καδρόνι*, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- *κάνει το στητό καδρόνι*, (ειρωνικά) καμαρώνει, υπερηφανεύεται συνήθως χωρίς λόγο: «άνοιξε κι αυτός ένα ψιλικατζίδικο και μας κάνει το στητό καδρόνι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας